

συνεχείας τοῦ δέρματος καὶ ἐπαφῇ τοῦ ἰοῦ πρὸς τὸ λεμφατικὸν πλέγμα.

Οὕτως ἢ ἄλλως εἰσδύσας ἅπαξ ὁ ἰὸς εἰς τὸν ὀργανισμόν διαχεῖται τάχιστα, τοῦθ' ὅπερ δικαιολογεῖ τὴν ἀστοχίαν ἐν ταῖς πλείσταις τῶν περιπτώσεων καὶ τῶν δραστηριωτάτων ἐτι τοπικῶν θεραπειῶν.

Σημειωτέον τέλος ὅτι παρὰ πᾶσι τοῖς ἰοβόλοις ζώοις ὁ ἰὸς τυγχάνει τῆς αὐτῆς πάντοτε φύσεως, εἴτε πρόκειται περὶ μελίσσης, εἴτε περὶ σφηκός, εἴτε περὶ σκορπίου τοῦ χερσαίου, εἴτε περὶ ἔχιοις τοῦ εὐρωπαϊοῦ, εἴτε τέλος περὶ τοῦ τρομερωτάτου τῶν ὄφεων τῶν τροπικῶν χωρῶν. Μόνον κατὰ τὴν τοξικότητα ὑπάρχει διαφορὰ τις αἰτιολογοῦσα τὴν ἄλλοτε ἄλλην εἰκόνα τῶν ἐκ τοῦ δῆγματος τοπικῶν καὶ γενικῶν φαινομένων, δεινυμένων καὶ μέχρι θανάτου. Ὁ ἰὸς τῆς μελίσσης, τῆς σφηκός καὶ τοῦ σκορπίου περιέχει ἐπὶ πλέον καὶ μυρμηκικὸν ὀξύ, καθιστὰν τὸ δῆγμα ὀδυνηρότατον, ἐνῶ τὸ ὀξύ τοῦτο ἐλλείπει ἐκ τοῦ ἰοῦ τῶν ὄφεων, ὧν τὰ δῆγματα τυγχάνουσιν ἀνώδυνα.

..

Τινὰ ἐκ τῶν θερμαίων ζώων, ὡς ὁ Ἑρπυστής ἢ Μοῦγκος (*Herpestes griseus*), ὁ Ἀγριόχοιρος καὶ ὁ Ἀκανθόχοιρος, τυγχάνουσι πεπρω-

Εἰκὼν 3.

κισμένα ἐκ φύσεως ὑπὸ ἀνοσίας τελείας κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν ἰοβόλων ὄφεων. Ὁ Ἑρπυστής εἶναι γένος σαρκοφάγων μαστοφόρων ζώων ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Βιβερριδῶν, περιλαμβάνον τὸ γνωστότατον εἶδος Ἰχνεύμονα ἢ Φαραώνειον μῦν, ὡς καὶ ἕτερον εἶδος ἰθαγενὲς τῆς Ἀσίας, τὸν Μοῦγκον ἢ Μαγκούσταν (εἰκ. 3). ἐπιδεκτικὸν τιθασσεύσεως, θηρευτικὸν τῶν ἰοβόλων ὄφεων, ὅστις εἰσαχθεὶς ἐκ τῆς Βαρβάθης εἰς Γουαδελούπην πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξολοθρεύσεως τῶν ἀρουραίων μυῶν καὶ εἶτα ἐξαπλωθὲν καθ' ὅλην τὴν Μαρτινίκην, ἐπέδειξεν ἐνταῦθα τὸ πλεονέ-